

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 230.259 van 20 februari 2015

in de zaak A. 212.609/XII-7672

In zake: het AUTONOOM PROVINCIEBEDRIJF PROVINCIAAL
 INSTITUUT VOOR HYGIËNE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Christophe Coen
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 210a
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Jens Debièvre en Annelies Verduyckt
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Havenlaan 86c b113
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

 de NV LABORATORIUM ECCA
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bettina Poelemans
 kantoor houdend te 9051 Sint-Denijs-Westrem
 Kortrijksesteenweg 1144 G
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 juli 2014, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de Vlaamse regering van 15 mei 2014 om de overheidsopdracht voor aanneming van diensten via een open offertevraag, voor meting, bemonstering en analyse van afvalwater, koelwater en oppervlaktewater, voor perceel 1, 2 en 4 te gunnen aan de nv Laboratorium Ecce”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 229.922 van 22 januari 2015 is het debat heropend en zijn de partijen opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 februari 2015 om 11.00 uur.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Coen, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Evi Degroodt, die loco advocaten Jens Debièvre en Annelies Verduyck verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Leendert Lachaert, die loco advocaat Bettina Poelemans verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing kortedebattenprocedure

3. De bestreden gunningsbeslissing is bij beslissing van 4 juli 2014 van de verwerende partij ingetrokken, zodat het beroep zonder voorwerp is gevallen en ‘doelloos’ is geworden, als bedoeld in artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

IV. Kosten

4. Gelet op de intrekking van de bestreden beslissing en de kennisgeving ervan aan de verzoekende partij op 14 juli 2014, past het de kosten van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 400 euro aan rolrechten, ten laste te leggen van de verwerende partij.

V. Rechtsplegingsvergoeding

5.1. In het verzoekschrift vraagt de verzoekende partij dat de verwerende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 840 euro.

5.2. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67 van het voormelde besluit van de Regent van 23 augustus 1948 bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

[...]

§ 2. Het basis-, minimum- of maximumbedrag bedoeld in paragraaf 1 wordt verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20 procent van dit bedrag, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen, of als de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregelen volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt en gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring.

[...]

Er is geen verhoging verschuldigd, met name als de afdeling bestuursrechtspraak beslist dat het beroep tot nietigverklaring doelloos is of

dat het slechts korte debatten vereist, of als de artikelen 11/2 tot 11/4 van dit besluit van toepassing zijn”.

5.3. Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepalingen de verzoekende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij arrest nr. 227.947 van 1 juli 2014 gevolgd door de intrekking van deze beslissing, waarbij uitdrukkelijk wordt aangegeven in de beslissing dat het eerste middel opgeworpen door de verzoekende partij ernstig is, als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft, is er geen reden om over te gaan tot een verhoging van het basisbedrag van 700 euro, gelet op de hiervoor aangehaalde bepaling van artikel 67, § 2.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 februari 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Bovin